

Arrest

nr. 283 676 van 20 januari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Eugène Plaskysquare 92-94
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 september 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 januari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. BOHLALA, die *loco* advocaat C. DESENFANS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn, behorende tot de Igbo etnie en het Christelijke geloof, en op 10 april 1990 geboren te Onitsha, Anambra State, Nigeria. In Nigeria, heeft u uw universitaire studies (master in de economie) voltooid. Later, in Oekraïne, wou u verder economie studeren. U heeft steeds in Onitsha – weliswaar op verschillende plaatsen – gewoond, met uitzondering van een periode (2014-2015 tot 2016-2017) in Benue State waar u uw nationale dienst in het NYSC (National Youth Service Corps) heeft volbracht.

Uw vader was afkomstig uit Udi, Enugu State, en keerde soms ook terug naar zijn dorp. Hij had daar ook land dat hij deels had geërfd en deels had gekregen als appreciatie voor zijn positieve bijdrage aan het dorp. Er ontstond een conflict omtrent het land tussen uw familie en andere families uit het dorp. Iedereen wou een groter perceel grond. In 1993-1994 overleed uw vader. Hij werd vergiftigd. Daarnaast, verloor u ook vier neven (in 1996-1997), uw broer (in 2015), en nog een ander familielid (dochter van een neef) van uw vader (in 2010-2011).

Tussen maart en mei 2019, verliet u Nigeria definitief. U reisde legaal, met uw eigen paspoort en een studievizum, naar Oekraïne, waar u vervolgens woonachtig was en studeerde in Khariv. In 2020, had u gezondheidsproblemen (TBC). In maart 2022, verliet u Oekraïne omwille van de oorlog. Tussen 15 en 20 maart 2022, kwam u het Belgische Rijk binnen. Op 23 maart 2022, diende u een verzoek tot internationale bescherming in.

Ter ondersteuning van uw verzoek, legt u volgende documenten neer: (1) uw Nigeriaans paspoort (origineel getoond op DVZ); (2) documenten m.b.t. uw scholing in Oekraïne; (3) een artikel m.b.t. een incident in Owo.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelt vervolging te vrezen door de andere dorpelingen – in het bijzonder een inheemse dokter – naar aanleiding van het grondconflict in uw vader zijn geboortedorp. U stelt dat ze ‘spirituele middelen’ gebruiken hiervoor (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 5/08/2022, hierna NPO, p. 22-23, 26-27). Daarnaast, haalt u ook een vrees aan voor de algemene onveiligheid in Nigeria (NPO, p. 23).

Betreffende uw vrees ten gevolge van het grondconflict, maakt het CGVS volgende vaststellingen.

Vooreerst, gevraagd of het conflict momenteel nog aan de gang is, antwoordt u: "ja, ik had een conversatie met mijn moeder en ze zei dat de oorlog om het land nog steeds gebeurt. Ze zei dat ik niet moest teruggaan, niet naar het land waar ze over vechten. Niemand. Als je naar het land zou gaan, zijn ze nog aan het vechten. ... Weet je, in Afrika, in dorpen, ze gebruiken charm, voodoo, om mensen te vermoorden voor het land." Doch, is de actualiteit van het grondconflict en uw vrees twijfelachtig. U haalt enkel incidenten aan die reeds lang geleden zijn. Het laatste incident betreft de dood van uw broer in 2015, door ziekte (NPO, p. 16), terwijl u Nigeria pas verliet in de eerste helft van 2019 (NPO, p. 10). Verder legt u ook tegenstrijdige verklaringen af over het contact met uw moeder. U verklaart eerst dat jullie enkel praten over moeder-zoon zaken (hoe het gaat, de gezondheid, enz.) (NPO, p. 15). Ook later verklaart u: "na het vertrek, weet ik het niet meer zo goed. Ook als ik er nog maar iets over hoor, of een naam, dan komt die angst al terug boven. Ik wens er niets over te horen. Ik kan het niet zeggen. Als alles begon... het leek wel een film." (NPO, p. 22). Doch, verder in het interview, stelt u plotseling dat u twee maanden geleden uw moeder heeft gevraagd naar de situatie en dat ze u toen heeft aangeraden het dorp van uw vader (en zijn land) te vergeten en ergens anders land te kopen (NPO, p. 25-26).

Daarnaast, heeft het CGVS sterke bedenkingen bij de ernst van uw vrees. Immers, u haalt een vrees aan ten opzichte van andere dorpelingen en in het bijzonder een inheemse dokter (NPO, p. 23). U verklaart dat reeds verscheidene familieleden zijn vermoord, dat ze voodoo gebruiken om mensen te vermoorden. U bent bang dat ze u op dezelfde manier willen vermoorden. U heeft eerder ook al een ziekte gehad, hetgeen u vermoedt dat het gevolg was van voodoo omwille van het landconflict.

Doch, u stelt vervolgens dat de diagnose tbc was (NPO, p. 11, 20-21, 26-27). **Het CGVS merkt op dat uw verwijzing naar voodoo niet dienstig is aangezien dit behoort tot het domein van het bijgeloof.** Het CGVS erkent dat het geloof in spiritualiteit, voodoo en andere traditionele praktijken voorkomt in Nigeria. U haalt nergens aan dat u vervolging vreest omwille van uw geloof hierin. Het feit dat u uzelf bedreigd voelt door voodoorituelen is louter een gevolg van uw beweerde werking van dit soort praktijken. **Het geloof in spirituele vervloeking (en vervolging) mist elke objectieve grond en behoort geheel tot de wereld van het bijgeloof. Zodoende kan uit deze vrees geen reëel risico op vervolging of ernstige schade worden afgeleid.** U werd ook geconfronteerd met de mogelijkheid dat uw familie gewoon ziek werd, zonder toedoen van voodoo, waarop u antwoordt: "in die periode is alles begonnen. Mijn dorp is gekend voor dat soort zaken." Gevraagd of er nog een andere reden is waarom u dit denkt, antwoordt u: "nee, dat is alles. Het was omwille van het land. Door dat grondconflict stierven er mensen. Het is heel eng. Na het grondconflict is alles begonnen. We begonnen te horen dat mensen werden vervolgd" (NPO, p. 22).

Verder, wordt de ernst van uw vrees ook ondermijnd door **de vaststelling dat u nog geruime tijd in Nigeria bent gebleven na de start van het grondconflict – een datum waarover u ook tegenstrijdige verklaringen aflegt.** Gevraagd wanneer de moorden zijn gebeurd, antwoordt u: "in 2000, 2001. Ik kan het jaar niet zeggen, want ik was klein" (NPO, p. 20). Echter, u verklaart later dat uw vader werd vermoord toen u drie of vier jaar was (NPO, p. 11, 21) – dus in 1993 of 1994 – en uw neven toen u zes of zeven jaar was (NPO, p. 21) – dus in 1996 of 1997 – en uw broer in 2015 (NPO, p. 16) en de dochter van uw vader zijn neef in 2010 of 2011 (NPO, p. 21). Bovendien, bent u pas een eerste maal van woonplaats veranderd, én u bleef in Onitsha, in 2002 (NPO, p. 8) – ondanks dat u bij DVZ verklaarde: "ik ben gaan verhuizen naar mijn tante in een ander dorp. Ze heeft mij samen met mijn moeder en met mijn broers en zussen weg van de dorpingen genomen" (CGVS Vragenlijst d.d. 02/05/2022, CGVS-V, p. 2) én ook op het CGVS stelt u "mijn moeder heeft me met mijn tante meegenomen, nadat mijn vader stierf" (NPO, p. 22). In elk geval, **u bleef nog ongeveer twintig jaar, of meer, in Nigeria na de start van het conflict, hetgeen uw vrees dan ook – in combinatie met de vaststelling dat u een vrees voor voodoo aanhaalt – geheel ongegrond maakt.** Een conclusie die verder wordt ondersteund door volgende vaststellingen. Zo verklaart u dat de rest van uw gezin – uw moeder én uw broers en zussen – nog steeds in Nigeria wonen (NPO, p. 14-16). U probeert dit argument later te minimaliseren door te stellen dat: "niet alles is goed met mijn familie. Ze plannen ook om te vertrekken. Nigeria is anders. Ze willen misschien naar Canada reizen. Nigeria is niet goed" (NPO, p. 27). Doch, merkt het CGVS op dat u eerder had verklaard, gevraagd naar hoe het met hen gaat, over uw moeder "ze is goed" (NPO, p. 15) en over uw broers en zussen "ja, ze doen hun best" (NPO, p. 16). Verder, verklaart u ook dat zowel uw moeder (zeven of acht jaar geleden) als andere familieleden nog zijn teruggekeerd naar het dorp na de start van het conflict (en overlijden van uw vader) (NPO, p. 13, 22) – hetgeen u ook later deels probeert te ontkennen, doch post-factum aanpassingen kunnen eerdere verklaringen niet opheffen, "mijn moeder is recent niet teruggegaan. Enkel voor de begrafenis, recent na het overlijden van mijn vader. Nu gaat ze niet meer terug naar het dorp" (NPO, p. 27). Tot slot, verklaart u ook persoonlijk nooit betrokken te zijn geweest in het conflict (NPO, p. 22).

Ten overvloede, merkt het CGVS op dat u **enorm vaag en onwetend bent over de andere (strijdende) families.** Gevraagd tussen wie het conflict gaande is, antwoordt u: "in mijn vader zijn buurt, zijn er burens met een andere familienaam. Die verschillende families hebben een probleem met de familie over een stuk land. De ene zegt 'mijn land is tot hier' en de andere zegt 'nee, dat is niet waar, mijn land is tot daar.' Het is een groot stuk land. Iedereen is hebberig, snapt u?" (NPO, p. 22). Gevraagd wie de andere families zijn, antwoordt u: "die ken ik niet. Er zijn er veel. Ik ken niet alle namen. Eén man, die ik me herinner, is mijn vader zijn... het is iemand van mijn vader zijn familie maar geen directe broer, en zijn naam is Maurice." De vraag wordt herhaald, waarop u nu antwoordt: "euh... Er is een vrouw. Zij heeft net haar man verloren. Het is een vrouw die ... ja... niet gemakkelijk opgeeft. Ze moet een stuk van haar land opgeven." Gevraagd naar haar naam, stelt u deze niet te weten. **Geconcludeerd door de Protection Officer, dat u dus geen enkele naam van een andere bij het conflict betrokken familie kent, antwoordt u bevestigend** (NPO, p. 24). **Uw onwetendheid omtrent uw vervolgers komt neer op desinteresse en strookt niet met uw aangehaalde vrees voor vervolging.** Zeker aangezien u beweert dat de overlijdens in uw familie zouden voortkomen uit dit grondconflict (NPO, p. 11), kan niet worden aangenomen dat u geen enkele naam kan noemen van de overige betrokkenen bij dit conflict.

U overtuigt dan ook geenszins dat de overlijdens in uw familie het gevolg zouden zijn van dergelijk conflict.

Uw vage verklaringen zijn over de hele lijn vaag en onovertuigend. Met betrekking tot de dood van uw vader kan nog opgemerkt worden dat u weliswaar beweert dat hij vergiftigd zou zijn, dit zou namelijk ontdekt zijn door de dokter, doch u hebt geen idee met welk gif hij dan wel vergiftigd zou zijn, de dokter zou u dit immers niet gezegd hebben (NPO, p. 21). De dood van uw vader is het eerste incident dat u in verband brengt met het grondconflict waarvoor u uiteindelijk zelf ook het land zou verlaten hebben (NPO, p. 22), er kan dan ook van u verwacht worden dat u minstens kan toelichten hoe uw vader vergiftigd zou zijn, zelfs indien u nog klein was toen dit gebeurde (NPO, p. 11). U bent ook geenszins coherent over de laatste keer wanneer uw moeder naar het dorp zou zijn gegaan waar het grondconflict plaatsvond (Udi). Gevraagd of zij er na het overlijden van uw vader nog geweest is, stelt u aanvankelijk van niet, om meteen aan te vullen dat de laatste keer was toen uw vader net was gestorven, om de begrafenis te regelen. Wanneer wordt opgemerkt dat ze dus nog is teruggegaan naar het dorp van uw vader na zijn overlijden, antwoordt u nu bevestigend en stelt u dat ze er misschien één of twee nachten bleef slapen. Gevraagd hoeveel keer zijn nog is teruggekeerd na het overlijden van uw vader, stelt u dat ze drie, vier keer terugging en dat de laatste keer zeven, acht jaar geleden was. (NPO, p. 13.) Nochtans stelde u eerder dat de laatste keer vlak na het overlijden van uw vader was, dat omstreeks 1993 of 1994 moet hebben plaatsgevonden gezien uw beweerde leeftijd op dat moment (zie supra) en dus bezwaarlijk 'zeven, acht jaar geleden'.

Betreffende uw vrees ten opzichte van de algemene onveiligheid in Nigeria (NPO, p. 23), maakt het CGVS volgende vaststellingen.

Er dient te worden **opgemerkt – en benadrukt – dat de persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend. Een loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.** Er werd u om deze reden dan ook door de Protection Officer gevraagd of er redenen of elementen zijn **waarom u specifiek zou worden geviséerd**, dat u meer problemen zou hebben dan iemand anders uit uw buurt, waarop u 'nee' antwoordt (NPO, p. 24). **Er kan in uw hoofde dan ook geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie worden vastgesteld.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook **de subsidiaire beschermingsstatus** toegekend worden wanneer de mate van **willekeurig geweld** in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-reportnigeriasecurity-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** [https:// euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021](https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021)) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen: Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl asSunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veelvoerders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de “loutere aanwezigheid” in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Anambra actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. **Actueel is er voor burgers in de deelstaat Anambra aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.** Ter illustratie van de algemene onveiligheid in Nigeria, legt u een artikel voor over een geweldsincident in de deelstaat Ondo. Dit document, dat niet eens uw eigen deelstaat betreft, verandert niets aan bovenstaande redenering (NPO, p. 19).*

Het geheel aan bovenstaande vaststellingen, maakt dat in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden vastgesteld.

U legt uw Nigeriaans paspoort neer. Dit document ondersteunt uw verklaringen omtrent uw identiteit, nationaliteit en reisweg, dewelke niet meteen ter discussie staan.

U legt documenten neer met betrekking tot uw scholing in Oekraïne. Deze documenten ondersteunen uw verklaringen hieromtrent, dewelke ook niet meteen ter discussie staan.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud, stelt u nog over een extra document te beschikken ter ondersteuning van uw verzoek. U verklaart dit reeds aan uw advocaat te hebben gegeven. Zowel u als uw advocaat werden erop gewezen dat het CGVS niets had ontvangen. U kreeg nog vijf dagen om het document alsnog over te maken (NPO, p. 19), maar het CGVS heeft tot op heden niets ontvangen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 16 augustus 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift

Het eerste en enig middel wordt afgeleid uit “de schending van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens van 4 november 1950, goedgekeurd door de wet van 13 mei 1955 (hierna «EVRM»), artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”

Ten aanzien van de bestreden beslissing stelt verzoeker, na het aanhalen van algemene bepalingen inzake de geloofwaardigheid van asiolverzoeken, de realiteit en de actualiteit van zijn vrees te bevestigen alsook dat “de veiligheidssituatie in Nigeria is zeer zorgwekkend en gevaarlijk voor burgers (wij zullen hier later op terugkomen) en zijn vrees in verband met grondconflicten met dorpelingen.

Benadrukt moet worden dat vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd.”.

Verzoeker stelt verder:

“Ten tweede, met betrekking tot het gebrek aan details over de dood van zijn familieleden, herinnert verzoeker eraan dat hij zeer jong was ten tijde van de gebeurtenissen. Bovendien, telkens wanneer hij zijn moeder naar details van zijn gebeurtenissen had gevraagd, had zij het onderwerp nooit op een specifieke manier willen bespreken. Ondanks herhaald aandringen van verzoeker wilde zijn moeder er nooit meer iets over zeggen.

Verzoeker kan dus niet worden beschuldigd van gebrek aan kennis ter zake, gelet op de hierboven genoemde elementen.

Ten slotte met betrekking tot de tijd die is verstreken vóór zijn vertrek uit Nigeria, verklaart verzoeker dat het hem veel tijd heeft gekost om alle noodzakelijke documenten voor zijn vertrek te verzamelen. Bovendien was de voorbereiding van de reis niet eenvoudig. Hij ondervond veel problemen bij de voorbereidingen, wat verklaart waarom verzoeker lang moest wachten voordat hij Nigeria verliet.”

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus verwijst verzoeker naar een veelheid van landeninformatie en stelt:

*“**Ten eerste** is de verzoeker afkomstig uit Nigeria en loopt een reëel risico op ernstige schade in de zin van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als hij terug zou gaan in Nigeria.*

Verwerende partij is van mening dat het geen geloof kan gehecht worden op dit punt. We stellen dat de beoordeling niet daadkrachtig is in het volgende punt. Hier zullen we dieper op de veiligheid situatie in de land van herkomst van de verzoekster gaan.

De opstand van Boko Haram heeft een van de grootste gebieden van geweld in Afrika gecreëerd.

Sinds 2009 heeft de opstand in Nigeria aan tienduizenden mensen het leven gekost en meer dan twee miljoen mensen op de vlucht gejaagd.

De informatie waarop het CGRA is gebaseerd, is niet actueel. De wederpartij beroept zich op de COI 2018, terwijl in november 2020 een COI is gepubliceerd voor de regio van herkomst van verzoekster. In dit opzicht is de bestreden beslissing niet naar daadkrachtig gemotiveerd.

[...]

Naast de zorgwekkende algemene veiligheidssituatie in Nigeria moet de veiligheidssituatie in de regio van herkomst van de verzoeker specifiek worden geanalyseerd. Ter herinnering: verzoeker is geboren in Onisha (Anambra State).

Uit het bestreden besluit maken wij op dat de verwerende partij weliswaar erkent dat recentelijk talrijke veiligheidsincidenten hebben plaatsgevonden in Anambra State, maar dat volgens haar niet kan worden vastgesteld dat in Anambra State, sprake is van een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, lid 2, sub c).

Er zij echter op gewezen dat in het EASO-rapport over de veiligheidssituatie in Nigeria staat dat : [...]”.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle

relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De Raad sluit zich na kennisneming van de elementen in het dossier aan bij de vaststellingen van verweerder. Dienvolgens blijkt inzake zijn vrees ten gevolge van het grondconflict:

- de actualiteit van het grondconflict is niet aangetoond aangezien verzoeker incidenten aanhaalt die dateren van 1993-1994 (dood van zijn vader), 1996-1997 (dood van zijn neven), dood van een familielid (2010-2011) en met als laatste incident de dood door ziekte van zijn broer (2015). Verzoeker verliet Nigeria pas in de eerste helft van 2019;
- de ernst van verzoekers vrees is niet aannemelijk aangezien de verwijzing naar voodoo, hoewel voorkomend in Nigeria, niet dienstig is aangezien dit behoort tot het domein van het bijgeloof omdat het geloof in spirituele vervloeking (en vervolging) elke objectieve grond mist;
- verzoeker verbleef nog geruime tijd in Nigeria na de start van het grondconflict: daargelaten de incoherente verklaringen inzake het tijdperk van de vermeende moorden, bleef hij nog minstens twintig jaar in Nigeria na de start van het conflict, én zijn moeder, broers en zussen wonen daarenboven nog steeds in Nigeria;
- verzoeker is enorm vaag en onwetend over de bij het conflict betrokken families.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en beoordeelde verklaringen inzake actualiteit van zijn vrees en zijn jonge leeftijd ten tijde van de gebeurtenissen, de weigering van zijn moeder om over de gebeurtenissen te spreken, het poneren van een vrees voor vervolging ingevolge de algemene onveiligheid en het bekritisieren van de gevolgtrekking door verweerder inzake zijn laattijdig vertrek door te verwijzen naar de lange tijd om *“alle noodzakelijke documenten voor zijn vertrek te verzamelen”*. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

5. Inzake zijn vrees wegens de algemene onveiligheid in Nigeria treedt de Raad verweerder bij dat de loutere verwijzing naar de algemene (onveilige) situatie in het land van herkomst niet volstaat niet om iemand als vluchteling te erkennen.

De door verzoeker in het verzoekschrift geciteerde informatie vermag aan de voormelde vaststellingen geen afbreuk te doen. Deze informatie is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op zijn persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst daadwerkelijk dreigt te worden geviséerd of vervolgd.

Verzoeker dient de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

7. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Inzake de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in deelstaat Anambra geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

De door verzoeker in het verzoekschrift aangehaalde informatie toont niet aan dat voornoemde informatie in het administratief dossier foutief of verouderd is, noch dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd. Deze informatie ligt in de lijn van de door verweerder gehanteerde informatie en de daarop gestoelde analyse van de veiligheidssituatie in Nigeria.

Daar waar verzoeker nog meent dat de informatie waarop de beoordeling van het CGVS is gebaseerd, niet actueel is, stelt verzoeker verkeerdelijk dat verweerder zich heeft gebaseerd op de COI Focus uit 2018. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, heeft verweerder zich voor de analyse van de veiligheidssituatie in de staat Anambra, in Nigeria, wel degelijk gebaseerd op meer recente informatie dan deze van 2018, met name “*EASO Nigeria Security Situation*” van juni 2021 en “*EASO Country Guidance Note: Nigeria*” van oktober 2021.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig januari tweeduizend drieëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS